

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:
an . . . . . 150 Lei
jumătate . . . . . 75 Lei
străinătate . . . . . 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3-1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaș
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Molin și Iuliu Mașor
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME
conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Scopurile războiului

— Fantasiile fără înțelegere și înțelegere fără fantasil —

de Gavril Todica

Abia se aprinsese războiul între Germania de o parte, Polonia, Anglia și Franța de altă parte, când au și pornit fantasiile fără înțelegere, atât dela unii, cât și dela alții, cu privire la scopurile, acestei încercări sângeroase.

Din partea Aliaților (anglo-francezi) s'au abătut unii să declare și să scrie, că acum a sune rupte pentru totdeauna amenințările învecinate ale Germaniei. Altcum niciodată nu va fi pace în Europa.

Încă înainte cu aproape 2000 de ani, Ariovistus, un rege al Germanilor de pe atunci, s'adușe la ceartă cu Iuliu Caesar, cel mai strălucit comandant al Romanilor, îl provoca pe acesta „să cerce numai a se atinge de teresele germane, că va vedea el (adeacă Caesar), ce pot face prin vitejii Germanii învingși în războaie!” Caesar adaugă în discursurile sale (Comm. de bello Gallico, I, c. XIII, 5), că acest Ariovist devenise atât de trufaș, atât de arogant (pofșitor de dreptate), încât nu mai putea fi suferit.

Urmarea a fost, că I. Caesar, cu legiunile sale, i-a dat lui Ariovist o sfântă de bătaie și l-a svârșit peste Rin, în fundul pădurilor germanice. Ba nu a trecut mult și Caesar, mai târziu odată niște seminții germane, tocmai între Germani și-a ales cele mai bune trupe de cavalerie, cu cari s'a ajutat foarte mult în luptele din Gallia și în iureșul său din jurul Mării Mediterane.

Astăzi — scriu Anglo-Francezii — parcă s'ar abătut Ariovistus în persoana lui Hitler. Acesta s'a luat la ceartă cu vecinii „arându-le, ce pot face Germanii neînvingși în războaie”. Până și vorbirile lui Hitler se potrivește cu vorbirile lui Ariovist. Și, spre norocul lui, nicăieri nu se arată la vecini vre-un Iuliu Caesar...

Încurajați de succesele de până acum ale armatei lor „neînvinge” (vorba lui Ariovist și Hitler), ziariștii germani scriu, că dacă și Germania învingătoare (definitiv), ea va lua toate coloniile engleze și franceze din Africa, va împune aliaților o despăgubire de cel puțin 4 miliarde lire sterline (aproximativ 10.000 miliarde lei), va lua Alsacia-Lorena dela Francezi și alte minunății.

Se înțelege că și planul acesta e fantasezdoarece nici Germanii, cu toată armata lor laudată, nu sunt așa de tari, încât să învingă de tot pe Anglo-Francezii.

De aici ura din ce în ce mai prăpăștoasă și lupta pe viață, pe moarte, între Germani și Aliați.

Lucru curios: fiecare crede că el va învinge. Ziarele sunt pline de vorbirile miniștrilor englezi, francezi, germani, laudându-se fiecare cu ce poate și ce are... Miniștrii englezi și francezi declară că nu se poate vorbi de pace, până când armatele anglo-franceze nu vor ajunge la Berlin. Hitler și miniștrii săi declară, că mai degrabă vor ajunge armatele germane la Paris și Londra...

Și iacă așa, înțeleștarea a devenit nemiloasă.

In mijlocul acestei furtuni nimicitoare, numai Papa și Președintele Statelor-Unite din America îndeamnă pe cei învrăjbiți la o înțelegere fără fantasil.

Încă în ajunul Crăciunului, 24 Dec. 1939, S. S. Pius XII, arăta, în fața Colegiului Cardinalilor, condițiile păcii adevărate:

I. Asigurarea dreptului la viață și independență a tuturor nașunilor mari și mici, puternice ori slabe.

II. Reducerea înarmărilor.

III. Institușuni de drept internașionale pentru prevenirea violărilor arbitrare și unilaterale.

IV. Luarea în considerare a adevăratelor nevoi și dreptelor cereri din partea nașunilor, popoarelor și minoritășilor etnice din Europa.

V. Răspundere pentru pactele umane, după normele sfinte și neclășite ale dreptului divin?

Poate că ar fi bine să lămurim mai pe larg și la priceperea tuturor cetitorilor înțelesul acestor puncte. Dar deocamdată ne mulțămim cu observarea, că nu numai S. S. Pius XII, ci și președintele Roosevelt și toșii conducătorii luminași din lume recunosc că aceste ar fi o bază (temelie), pe care s'ar putea încheia pacea viitoare dintre popoare.

Însă Anglo-Francezii nu au încredere în Hitler și partidul lui nașional-socialist; aceștia s'au răsvrășit contra vecinilor. Urmarea e, că vor mai bubui tunurile, până când vor rămâne slăbiți atât unii, cât și alșii. Pentrucă nu cu arme, ci cu minte și bună înțelegere se poate întări pacea între oameni.

Foc și furtuni mari în țară

Sate în flăcări — Sute de gospodării nimicite de foc —

Începutul de primăvară, care ne-a venit, nu ne-adus numai zămbet luminos și căldură de soare, ci și necazuri și supărări. Vântul, care a bătut la începutul săptămânii trecute, a pricinuit focuri mari, în mai multe părți din țară. A fost de ajuns numai o scântee cât de mică la început, ca apoi flacăra ucigătoare a focului să se întinde și să nimicească gospodăriile întregi.

În județul Ialomița au fost cuprinse de foc 167 de gospodării din comunele Sudiși și Bucu. În orașul Botoșani s'a aprins și ars în întregime o fabrică de frânghii.

Tot în cursul săptămânii trecute au fost focuri mari și în comunele Costreni și Zăvoia. Au fost nimicite numai în câteva ore zeci de gospodării. Pagubele sunt foarte mari.

Alte sate în flăcări

În județul Durostor s'au aprins comunele Frașari, Atmageana, Tătărească, Hogeș, Chioi, Daidor și Olulgea.

Cu tot ajutorul dat de comunele vecine, focul n'a putut fi stins în întregime. În unele locuri a fost împiedecat să se întindă și nimicească totul. În comuna Frașari abia a mai rămas în picioare câteva case. Totul au fost prefăcute în scrum și cenușe. Jalea locuitorilor este foarte mare. S'au întâmplat în aceste nenorociri lucruri sfâșietoare. Mamele ca înebunite de groază își căutau printre zidurile și pe ulișele fumegânde copilașii, despre cari nu știau unde sunt. Mulți săteni n'au mai stat să-și scape nici avușul. Îngroziți, ei au fugit pe câmp din fața prăpădului. Satele nu erau decât flăcări și fum.

Pe lângă foc și furtună

Județul Constanța a fost bătut de o furtună puternică. Vântul deslănțuit așa pe neașteptate a măturat totul din calea lui. A răsturnat garduri, șuri, magazine. Pe de altă parte, focul, pare că sporit de acest vânt puternic, încă a făcut pagube mari, în mai multe sate din județ.

Și aici au fost nimicite de foc zeci de gospodării. Au pierit în flăcări oile, vitele și paserile cari se aflau prin curte. Bieșii oameni n'au mai avut vreme să le scape.

Pretutindena, pagubele sunt foarte mari.

O lege bună. Ministerul de Interne german a dat de curând un ordin, care oprește pe tinerii care n'au împlinit 18 ani să umble noaptea pe străzi. Mai sunt oprși apoi aceștia tineri să intre singuri în restaurante și localuri de petrecere. Deasemenea ei n'au voie să bea și să fumeze în public. S'a dat acest ordin pentru ocrotirea tineretului german și pentru păzirea sănătășii lui.

Curajul lui Isus

„Iată ne suim în Ierusalim“
(Din evanghelia duminicii a
cincea din Postul Marcu) Marcu
10, 33.

I. Ceeace trebuie să admirăm în sf. evanghelic de astăzi este curajul cu care își anunță Domnul nostru Isus Cristos patimile și moartea sa de pe cruce: „*iată se suim în Ierusalim, și Fiul omului se va da arhierilor și cărturarilor, și-l vor judeca pe dânsul spre moarte, și-l vor da păgânilor, și-l vor batjocori, și-l vor bate, și-l vor scuipa, și-l vor omori: și a treia zi va învia*“ (Marcu 10, 33 și 34).

Cu câtă liniște sufletească își anunță el patimile și moartea sa! Își procește amănunțit toate împrejurările patimilor și faptul că va fi predat păgânilor, și aceasta nu o spune numai odată, ci în nenumărate rânduri, împărtășindu-li-o și învățăcelilor săi. Iară când Petru a început a i-se împotrivi zicând: „*fii milostiv ție, Doamne, să nu ți-se întâmple aceasta*“, Isus se întoarce și zice către el: „*Mergi dela mine, satano, sminteală ești mie, căci nu gândești cele ce sunt ale lui Dumnezeu, ci cele ce sunt ale oamenilor*“ (Mateiu 16, 22—23 și Marcu 8, 32—33), fiindcă satana doria ca Isus să nu moară și astfel să nu se mântuiască neamul omenesc.

Când via dușmanii lui în grădina Ghethemani, ca să-l prindă, nu numai că nu li-se împotrivesc, ci se predă de bună voie, vindecă urechea servitorului tăiată de apostolul Petru, se lasă legat de mâni și primește să bea paharul suferințelor până la sfârșit. Pentru potolirea suferințelor, călăii vrea să-i dea beaură de smirnă, care potolea durerile și imbeta de cap, el însă nu primește, fiindcă vrea să sufere cu capul limpede. Ar fi putut să-și aducă într'ajutor mai bine de 12 legioane de îngeri, dar nu voiește să fie cruțat de dureri. Dușmanii lui îi strigă în batjocură: „*Pogoară-te de pe cruce!*“ și el s'ar fi putut ușor pogori, că era Fiul lui Dumnezeu, dar tace și rabdă până 'n sfârșit, dupăcum mărturisește sf. apostol Pavel, „*s'a micșorat pe sine, chipul robului luând întru asemănare omenească, făcându-se ca omul: smeritu-s'a, făcându-se ascultător până la moarte, și încă până la moartea crucii*“ (Filipeni 2 7—8).

II. Despre apostoli ne spune sf. evanghelist Luca, în legătură cu această voință a Mântuitorului de a pătimi, că: „*iară ei nimica din acestea n'au înțeles, și era cuvântul acesta ascuns dela ei și nu pricepeau cele ce le grădau*“ (18, 34). Iară noi nu numai că nu înțelegem, dar nici nu vrem să înțelegem toată această patimă și moarte a lui Isus. Fugim de durere cât mai mult, nevoind să ne dăm seama că:

1. *Toți trebuie să suferim.* Spune adecă sf. apostol Pavel, la I Tesaloniceni 3, 2—3, că „*am trimis pe Timoteiu, tratele nostru și sluga lui Dumnezeu și ajutorul*

nostru întru bunăvestirea lui Cristos, ca să vă întărească pe voi și să vă mângăie întru credința voastră, ca nici unul să nu se turbure între scârbelele acestea (năcazurile pe cari le pricinuiău creștinilor celor din acele vremuri Jidovii, cari pe sf. apostol Pavel l-au alungat din Tesalonic); doar singuri știți că spre acestea suntem puși“ (ca adecă să fim prigoniți, asemenea lui Isus Cristos). Și cu cât ne tragem mai tare de dureri, cu atât mai tare suferim, asemenea sălbătăciunii prinse în clucă, sau asemenea oii care nu stă să i-se taie lâna și astfel foarfeca mai intră uneori și în piele.

2. *Mântuitorul cere să suferim.* „*Celce vrea să vină după mine, să se lăpede de sine și să-și ia crucea sa și să vină după mine*“ (Marcu 8, 34). Așadară a fi creștin înseamnă a-ți suporta crucea cu răbdare. Sf. apostol Petru ne spune: „*Oe laudă este, de răbdați și sunteți pedepsiți pentru greșale? Ci, de ați făcut bine, și pătimiți și răbdați. Căci spre aceasta v'ați chemat, pentru că și Cristos a pătit pentru noi, lăsându-ne pildă, ca să urmăm urmele lui*“ (I. Petru 2, 20—21). Iară, la Matei 10, 38, ne spune însuși Mântuitorul: „*Și celce nu-și ia crucea sa și nu vine după mine, nu este vrednic de mine*“.

3. *Suferința nu este grea, dacă avem în vedere marele scop al suferinței.* Mântuitorul pentru ce a suferit cu atâta curaj? Fiindcă știa că prin suferință scapă neamul omenesc de blestem și de iad, deschizându-i porțile ferecate ale raiului. Noi trebuie să suferim, ca să ne curățim sufletul și să ne facem vrednici de împărăția cerurilor. De aceea se și numește suferința sacramentul (taina) al optălea, fiindcă și ea ne scapă de păcate, cu un fel de putere dela sine, asemenea sacramentelor. Asemenea este ea pielei cu care se șlefuește diamantul; foarfecii cu care tăiem mucul feștilor ca să lumineze mai bine lampa; focului care lămurește aurul; plugului care scurmă pământul și-l face roditor. De aceea zice sf. apostol Pavel: „*Nu ne laudăm întru năcazuri, știind că năcazul răbdare lucrează, iară răbdarea încercare, iară încercarea nădejde, iară nădejda nu se rușinează, pentru că dragostea lui Dumnezeu s'a vărsat întru inimile noastre prin Spiritul Sfânt, carele s'a dat nouă*“ (Romani, 5, 3—5). Iară la sf. evanghelist Ioan cetim: „*Eu sunt viața cea adevărată, și tatăl meu lucrătorul este. Toată mlădița care nu aduce întru mine roadă, o lapadă; și toată, care aduce roadă, o curățește, ca mai multă roadă să aducă*“. Când însă o curățește, o doare și suferă și prin urmare numai prin durere și suferință se curățește și aduce roadă mai multă.

În schimb suferința aduce binecuvântare: „*Amin, amin zic vouă: voi veți suspina, iară lumea se va bucura; voi vă veți întrista, dar întristarea voastră se va întoarce întru bucurie*“ (Ioan 16, 20). Iară sf. apostol Pavel ne spune la II. Corinteni 4, 17—18: „*Năcazul nostru de acum, curând trecător și ușor, lucrează întru noi veșnică și peste măsură mare mărire; căci noi nu privim la cele ce se văd, ci la cele ce nu se văd; căci cele ce se văd sunt trecătoare, iară cele ce nu se văd sunt veșnice*“.

4. *Suferința nu este grea, dacă avem în vedere suferințele sfinților.* Cât a suferit sf. Pavel, o știm din descrierea sa proprie. Sf. apostol Andrei a

mers către crucea pe care a fost răstignit, strigând: „*O scumpă, o mult dorită, St. Augustin a zis; »Aici taie-mă, de-mă, Doamne, însă cruță-mă în cealaltă*“. Sf. Francisc de Xaver când avea bucurie: „*Destul, Doamne, mult, o Doamne, cât de mult!*“ Sf. obișnuia să spună: „*Doamne ori să ori să sufer!*“ Sf. Magdalena de „*Nu moarte, ci suferință, Doamne*“ Ioan dela cruce: „*Dă, Doamne, cât mai mult și să fiu desprețuit tine, o Doamne!*“

Să învățăm deci dela Domnul Isus Cristos și dela stinții săi curaj ferinți și în dureri și să cetim cât Sfânta Scriptură, mai ales când suferit ceva mai mult.

Părintele

Pilde pentru viață

Un tată și fiii săi

Un tată cucernic și cu frica lui Dumnezeu avea un fecior prăpădit și neascultător. Noaptea mergea pe ulițe, unde, întâlnindu-se cu alți prăpădiți de seama lui, făcea prostiile și neleguirile. Nu e mirare că și el a devenit din zi în zi tot mai rău și mai și că a adus multă rușine pe capul bătăii sau tată.

Bietul om era purarea fără de voie, mărât și năcăjit, cu atât mai ales, că avea avere frumoasă, despre care știa bine că prăpădi feciorul său cel fără de lege. Când durat cum era, n'avea nici poftă de mâncare și nici somn, și zimbet pe buzele sale nu văzuse nime de ani de zile.

Într'una din zile se îmbolnăvi, căpe pat și slăbi într'una, așa că bine vede că aproape sfârșitul. Își chemă deci feciorul la pat și-i zise: „*Ioane, te-am chemat, șioa despărțim. Nu-ți voi face imputări pentru viața ta rușinoasă, că nu vreau să-ți arăt viața. Iată, mi se apropie sfârșitul, și tu moștenitorul averii mele. În schimb, te rog să îmi plinești-mi o singură dorință. E ușor de plinit, și prin urmare știu că-mi făgăduiești*“.

Băiatul dete din cap și se arătă bucuros să îplinească cea din urmă dorință a tatălui său.

„*Făgăduiește-mi, Ioane, că după moartea mea, vei intra în fiecare în odala aceasta, în care îmi dau eu a obștescul sfârșit și că vei sta, singur sloboz câte o jumătate de ceas, gândindu-te la do mea din urmă și la aceea că ce am voit să fac prin aceasta*“.

Băiatul se arătă bucuros, tatăl îi dă mâna, pe care i-o sărută, apoi și-o retrase binecuvântă și muri.

A doua zi după înmormântare, băiatul duse, ca de regulă, pe uliță, își petrecu obiceiul, iar noaptea târziu veni acasă. Așa își aduse aminte de făgăduința făcută, în odale și stătu acolo o jumătate de ceas. Vrednic trecu greu și el urmărea ticăturile ceasului, abia apuca să se gate odată vremea de o minute. Așa în sara a doua, într'una trece într'a patra.

A cincea zi, intrând în odale, începu să se frică, și se gândi atunci mai întâi, că ce o fi avut de gând bătrânul său tată când mătatea aceea de ceas, pe care trebuia să treacă singur în odale. Dar apoi își aduse în minte, că vor trece cele două luni, și iar va fi sloboz și fericit, ca mai înainte.

Dar in serile urmatoare incepura a l-se deschide ochii. Inima ii batea tot mai tare, tot mai tare, si un glas asemnator parca celui tatan-sau ii zice: „Ioane, esti un baiat stricat rau! Tu l-ai omorit pe tata tau, cu urtarea ta ticaloasa si faradelege, cu furturile si necuratările tale! Cine este oare mai ricit ca tine in sat?”

Si tot asa si iar asa. Vocea acea ragusita tot imputa rautatile si pacatele, si Ioan isi ase pe seamă, incepu a se dumiri si se alesa de omenie, dupa lacrimi multe, multe. Singurătatea l-a mantuit.

Ce bine ar fi, dacă ne-am retrage si noi in când in când in singurătate, câte 5—10 luate barămi, si ne-am da seamă de pacatele rautatile noastre cele multe si mari!

Polonii si generalul rus

Un general rus primi dela impăratul tuturor rusilor, drept recunoștință pentru meritele ale câștigate in războiu, o moșie de mai multe mil de jugăre, in Polonia, la anul 1863. Când polii, in anul 1876, porni in război impotriva rusilor, s'a gândit, că oare ce plăcere l-ar putea da împăratului. Deodată il plesni prin minte un gând, si porunci, ca toți țărani de pe moșia sa, să vină la el că are să le spuie ceva. Țăranii se înfățișează smeriți, iar generalul le zise: „Oameni buni, m'am socotit să dau fiecărui dintre voi câte 5 jugăre de pământ, dar vă rog să-mi împliniți o rugare: faceți voia împăratului, părăsiți-vă legea catolică si treceți la legea împăratului rusesc. Si acum, mergeți in casă si vă sfătuiți, iar mâine vă aștept să-mi spuneți, cum v'ați hotărât”.

După două zile, țărani poloni veni ră la generalul, si făcură plocoanele obișnuite, iar unul, cel mai bătrân, incepu să vorbească: „Măria Ta, părerea noastră este, că dacă cineva vrea să schimbe calul lui cu al nostru, și să lăngă calul său propriu, ne mai imbie încă cu ceva bani, e semn că calul nostru e mai bun decât al lui. De aceea trebuie că credința noastră catolică e mai mult vrednică decât cea rusească. Astfel Maria Voastră nu ni-ați mai

imbia și cu pământ, numai să ne facem neniniși. Hotărîrea noastră este deci, că rămănem catolici, cum am mai fost”.

Misiuni sfinte în Orman.

In comuna Orman—Someș, credincioșii au avut parte de zile frumoase de adevărată reculegere sufletească. Acestea le-au prilejuit sf. misiuni populare, ținute de P. Căvioșia Sa P. Leon Manu egumenul sf. Mănăstirii a Nicului. Timp de o săptămână întreagă, din 18 Martie până in 24 Martie când s'au sfârșit, credincioșii au petrecut in sf. rugăciuni, in ascultarea sf. predicii și sf. mărturisiri. A fost o adevărată primenire sufletească pentru comuna întreagă. Părintele conducător a avut mângăierea să vadă mereu plină biserică, și să citească însuși pe fețele tuturor, și a celor mici și a celor mari, impresia profundă făcută de frumoasele predici rostite cu atâta dragoste și măiestrie. Iar ca rezultat s'au aproplat de sf. Taine 311 credincioși, la a căror mărturisire a ajutat și preotul local C. Papiu.

Cu rugă smerită aducem mulțumită bunului Dumnezeu pentru toate.

C. P.

Din parohia Sântu, județul Mureș.

Reuniunea Femellor din această parohie își are începutul in anul 1927, când era preot Octavian Pop, din deosebita înțelegere a soției sale Irina, pentru îndreptarea sufletelor către Isus și ca o stavilă in contra sectelor. Cu această conducere este reuniunea până in anul 1934, când preotul, din cauza bătrânețelor, se pensionează.

Din 1930 până in 1934 vine in ajutoarea reuniunii, ca preot mărturisitor, tânărul preot Emil Damian din parohia vecină Filpșul-mic.

In anul 1934 vine in Sântu, noul preot Gavril Covăsan, care conduce mai departe această societate religioasă cu spovedanii și cumințări lunare, reorganizându-o in anul 1935, cu programul următor:

Spovedanii și cumințări la prima vinere din lună și sărbătorile Fecloarei Maria, slojindu-se, după masă, cinst'ul paraclis, iar după paraclis ședință religioasă cu citiri din cărți și reviste bune. (In anul 1939, de pildă, au fost arătările Fecloarei Maria de la Lourdes din anul 1858.

La programul de mai sus, in anul 1936, se adaugă novena de rozar (mătinii, rugăciune de nouă zile) in legătură cu Neprihănita Zămislire (9 Decembrie), ce se ține de atunci in fiecare an.

Cu anul 1937, se adaugă adorațiile din Săptămâna Mare, după îndrumările dela centru. La sfârșitul anului 1938 se complectează programul reuniunii cu „ziua Ispășirii”, cu îndrumare tot dela centru, din Blaj.

Această reuniune se înviorază, spre bucuria preotului și a celorlalte membre, cu înscrierea fetelor din parohie.

Membrele reuniunii au contribuit la zidirea bisericii celei noi cu peste șase mil de lei. In anul 1935 și-au făcut steagul. In anul 1938 au ținut covoarele cari sunt la străni, la femei și la corul bisericii.

In anul acesta (1940) au lucrat pentru concentrații din parohie cincisprezece perechi de clorapi și mănuși.

In cadrul ședințelor religioase li-s'a vorbit membrilor din reuniune despre sănătatea casei, a familiei, pregătirea unor mâncări și despre alte multe lucruri folositoare.

Fie spre mărirea lui Dumnezeu, spre cinstea Maicii Sfinte și spre binele credincioșilor. (C)

Nu este creștin bun, care nu merge duminica și in sărbători la sf. liturghie, care nu postește miercuria și vinerea, care nu se roagă zilnic lui Dumnezeu, și care nu citește cel puțin o gazetă creștinească.

Foia „UNIRII POPORULUI”

Doină

Când am plecat in armată
Lăsați mamă, lăsați tată,
In poartă lăsați o piatră
Și pe mândruța fată
Și am stat doi ani și-o vară
Și-am venit acasă iară.

Acasă când am venit
Tată, mamă, n'am găsit
Numai piatra răstornată
Și pe mândra măritată,
Măritată cu bărbat
Și pe mine m'a lăsat.

Fire-ai, mândră, blestemată
De ce n'ai rămas tot fată
Ca să li venit și eu
Să-ți fiu bărbătețul tău
Să n'ai parte de bărbat
Căci pe mine m'ai lăsat.

Din Obreja-Alba
culeasă de R. I. O.

Badea Vasălie...

Nu-l cunoașteți pe badea Vasălie? Nici n'aveți de unde. In protocoalele dela Primărie, răspunde la numele de Vasile Botărețiu. Unii îi zic Vasălia Cătanii, dar numele cel mai cunoscut al lui e Plașu. Așa-l știu copiii și bătrânii și după această poricică îl strigă toți. El nu se supără, căci așa i-au zis și lui tată-său și de bună seamă și copiii lui — dacă va avea un ficior — vor purta această moștenire. Om între două vieți. Nici tânăr, dar nici prea bătrân. Să tot aibă 40 de ani. E însurat. Ține pe Maria de pe Budu a lui Piscu. Muncește din zori până 'n noapte. E iute la lucru ca pârjolu, iar la mânăie, se 'nroșește ca creasta curcanului. Ba mai bea la zile mari, vorba-i că nu se deoache și rămâne om întreg la minte ca și la vorbă.

Cu două lucruri nu se prea poate el împăca.

Cum de nevastă-sa, lelea Mărie, nu i-a făcut nici un ficior, care să-i fie și lui de folos amunte. Fete și iar fete. S'a pornit ca o morișcă și nu se mai oprește. Când i-a născut cea dintâi fată, n'a prea cântit el multe. Trăia cu nădejdea că după asta va veni băiat. Văzând însă că și socotescala a doua l-s'a stricat, și-a luat căciula din cuiarul de după ușa și a spus o vorbă mare: „De ar muri până dimineață, s'o văd întinsă pe scândură, că știu că zestre nu

i-oi face!” Năcăjit, n'a mai intrat in casă două zile. S'a culcat in șopru cu fân. Peste câteva zile însă, domnul părinte cetea rugăciunile de înmormântare a copilei, și atunci, oamenii au văzut prelingându-se două lacrimi pe obraji arși de soare ai lui Vasile. Se vede, că-i părea rău de vorbele spuse...

In după amiaza asta de Duminică, zi cu soare mult, după-ce eși dela Vecernie, a intrat și el cu valul de oameni la școală. Nu știa el ce se petrece acolo, dar dacă se duc cei mulți, de bună seamă nu va rămânea nici el de pagubă.

I-a plăcut cum au cântat domnișoarele și nu se putea mira, cum puteau atât de săbire, — ca așa — spunea el vecinului din bancă. S'a suit apoi un domn pe un scaun, cu nasul mare și cu ochelari, și unde n'a început a spune și a îndruga. Vorbea despre „modie”. A ascultat Vasălie, cât a ascultat, dar dela o vreme nu s'a mai putut suferi. S'a sculat in picioare și-a strigat domnului: „Hăi, domnule. Fă bine și ascultă!” Domnul s'a oprit. A căutat din ochi pe acela care-l oprise și când l-a aflat, i-a spus năcăjit: „Ascultă, bade. Acum vorbesc eu. Dacă d-ta ai ceva de spus, la urmă!” Ferbea sângele in el de mânăie, dar la stăruințele celor de lângă el, a tăcut. „Tac, tac, tac. Am tăcut!”

A sfârșit domnul cel gras de-a vorbi. „Acum te las pe d-ta. Să auzim!” „Bine, domnule. Ne-ai vorbit de „modie”. Ii drept că începem a ne domni. Muierile noastre nu mai țin

Scrisori către săteni

Viața călugărilor din mănăstirile române unite

Bade Ștefan,

Cred că aveți mult de lucru, căci doară așa e primăvara. Dar mă bucur că, cu tot lucrul mult ce aveți, totuși își mai rupi vreme și pentru a-mi mai scrie și mie câte o scrisorică, în care să mi spui că sunteți sănătoși, ca să mă bucur și eu împreună cu dumneavoastră de darul lui Dumnezeu; și apoi ca să te lămurești în unele lucruri pe cari le auzi de ici, de colo.

Imi spui că ficiorașul cel mai mare al văduvei Anica lui Hârtop ar vrea să intre la călugărie, căci lui i-a spus un altul că sunt mănăstiri de ale noastre, adică greco-catolice, și că încă ar fi mai multe, iar el ar vrea să intre în vre-una dacă va fi primit. Mă întrebi apoi, cum e viața în mănăstire, și mai ales pentru aceia cari nu sunt preoți, ci numai așa călugări cu școala din sat.

La asta îți răspund mai întâi, că ficiorașul Anicai bun gând s'a gândit, ori dacă l-a învățat cineva, bine l-a învățat.

Este adevărat că avem mănăstiri de ale noastre „unite”, cum au fost întotdeauna prin vremile vechi. Numai în vremile mai nouă n'am mai avut, decât cea dela Prislop, pentru că pe vremea guvernelor ungurești mănăstirile românești nu se prea puteau ține, călugări români erau puțini (la Blaj era unul, iar la Prislop trei preoți și un frate monah). Cine ar fi vrut atunci să se facă călugăr, era îndrumat să intre prin mănăstirile cele mari ale Rutenilor maghiarizați, cum a fost la Muncaciu, Maria Pocs și altele, pe unde întotdeauna au fost călugări români, ba uneori chiar stareții erau Români. În mănăstirile acelea se vorbea însă numai ungurește și rutenește.

Acum, de când e România Mare ocrotitoare noastră, avem cinci mănăstiri, anume: la Bixad în județul Satu-Mare; la Moisei în Maramureș, la Prislop în județul Hunedoara, la Nicula în județul Someș și la Obreja în județul Alba, nu departe de Blaj, unde e și școala de ucenicie sau „noviciatul.” Călugări și ucenici

sunt de toți cam vre-o 50-60, și între ei sunt preoți, și frați laici, adică ieromonahi și monahi.

Între monahi sunt oameni cu școală, și mai multă, și mai puțină, și de aceia numai cu școala primară din sat. Sunt meseriași înțelepți și harnici, tipografi, legători de cărți, mecanici, fauri, măsurari, croitori, pantofari, sculptori, zugrăvi, zidari, grădinari, bucătari; așa încât fiecare poate să lucreze sau să învețe meseria care-i place și care i-se pare mai potrivită pentru el. Afară de aceștia mai sunt și elevi cari învață la școală, unii prin Polonia iar alții prin Roma, și din cari se vor face preoții.

Călugării în rândul cel dintâi își fac rugăciunile de fiecare zi, fiecare rugăciune la timpul său, iar în timpul când nu sunt la rugăciune, li-se ține școala, învață meserii sau lucrează fiecare unde se pricepe. Când sună clopotul, fiecare își lasă lucrul, și merge la rugăciune, apoi la mâncare, sau cum e vremea. După mâncarea de amiază au un ceas de petrecere, când povestesc unii cu alții, fac glume și cântă mai cu seamă că sunt mulți călugări tineri. Seara după cină au o jumătate de ceas de petrecere.

Afară de acestea mai au vreme anumită pentru plimbare, pentru învățatul cântărilor bisericesti și a rândueilor dela slujbe. Culcarea e seara la 9 iar scularea la 5.

Mănăstirile au moșii, dar nu le lucrează călugării, ci sunt date în arândă sau în parte. De asemenea au cai și trăsuri, precum și vaci cu lapte; dar acestea sunt îngrijite de servitori plătiți la lună. Călugării lucrează numai la grădină, adică numai pentru a zice că au lucrat și ei la pământ. La câmp nu merg, decât doară fratele care e însărcinat cu supravegherea moșiei. Acela merge și la câmp, fie cu căruța, fie călare, ca să vadă, ce fac lucrătorii ori să le arate unde să lucreze.

Ucenicii, un an și vre-o opt luni, nu ies din curtea mănăstirii, afară de dumineci și sărbători, când merg la plimbare.

Cam așa e viața călugărilor. Sunt pururea cu voie bună și cu dragoste unul față de altul. Dar pe lângă asta, este înalt și mareș scopul lor, adică mântuirea sufletului propriu și acela al deaproapelui.

În mănăstiri se fac mai multe liturgii de fiecare zi, și rugăciuni pentru toată lumea. Dumnezeu ascultă rugăciunile călugărilor ei pentru treaba aceea sunt puși, ca să se roage și pentru cei cari nu se roagă. Ei sunt numai a sluji numai lui Dumnezeu.

Este adevărat că toți oamenii trebuie să slujască lui Dumnezeu, dar călugării slujesc într'un fel cu totul deosebit.

Să facem o asemănare.

Un tată are zece feciori, iar el e bătrân de nu mai poate lucra nimic, mai cu seamă nici nu mai vede de bătrân ce e. Feciorii sunt însă, și pe toți li doare inima de părinte. Nu pot însă să stea toți cu el peste zi, în seamă în vremea lucrului, dar se rânduește sănd în fiecare zi pe câte unul acasă să-l rădăie, zicându-i: — Rămâi tu cu tata, și să plinește tot ce-i trebuie, că noi mergem la lucru și vom lucra și la tine, ca să nu rămână tatău înapoi, fiindcă îngrijești de tata.

Putem zice deci că toți călugării din mănăstiri fac față de Dumnezeu slujba ce o făcea tatău care rămânea acasă cu bătrânul tată. Călugării și cum ar zice celorlalți oameni: — Vă rugăm și alte treburi, și nu puteți sta pe rugăciune; dar noi facem și ce nu puteți face voi. Ne rugăm și slujim lui Dumnezeu pe numele toți oamenii, și Dumnezeu primește slujba noastră în numele tuturor, și iartă vătărurile și dăruiește ploi la timp și roadă din belșug.

Bine s'a gândit ficiorașul Anicai lui Hârtop dacă vrea să intre și el între aceia cari slujesc de-adreptul lui Dumnezeu; căci toți oamenii slujesc, dar nu de-adreptul, ca și călugării prin mănăstiri, unde gândul omului este întreg la Dumnezeu.

O mare nelegiuire

Ua rate omoară pe celălalt, pentru că a trăi cu nevasta lui

O mare nelegiuire s'a petrecut în satul mână trecută, în comuna Cristian, de lângă Cluj șov. Ficiorașul Constantin Brescanu și-a omorât cu toporul fratele, mai bătrân ca el, pe Dumitru Brescanu.

Totul a pornit dintr'o dragoste nelegitimă. Dumitru Brescanu trăia de mai multă vreme cu o femeie din sat, cu Bercefontia Trifan. După bucată de vreme însă, fratele său mai mic, Constantin s'a îndrăgostit și el de Bercefontia și a început să umble în urmele ei. Femeia însă loc să rămână credincioasă lui Dumitru, și a început să-și facă de lucru și cu Constantin. Această dragoste frații au ajuns să se urască și moarte între ei. Nelegiuirea femeie așă și a fost mult ura dintre ei, spunând lui Constantin că fratele lui mai mare, Dumitru, este o piedică în calea vieții lor și trebuie omorât.

Flăcăul s'a lăsat amăgit de șoaptele lui Bercefontia pe care o iubea și în dragostea lui Dumitru a mers până acolo, că într'o noapte a omorât fratele. Nu i-a fost greu. În vremea aceea Dumitru dormea, el i-a dat câteva lovituri în cap de topor în cap, omorându-l. A luat apoi trupul încă nerăcit al fratelui său și l-a aruncat într'un pod dela marginea satului.

Fericirea îndrăgostiților a fost scurtă. Dumitru mai era Dumitru în calea vieții lor, era în umbra lui, care le amintea de nelegiuirea făcută. La două zile după omor trupul celui omorât a fost găsit și, duși în fața lui Dumnezeu n'au putut să nu-și mărturisască cumplita faptă.

Acum nu va mai fi Dumitru acela care să le turbure dragostea. Deacurmezișul vieții lor se pune însă legea, care pedepsește încă aici în lumea aceasta, iar dincolo, în cea laltă lume, vor trebui să răspundă pentru faptele lor și înaintea lui Dumnezeu.

pânzele frumoase. Crătințele cele bătrânești le pun acum ciuhă în holdă. Poartă peste ștrimfi „ciofete” ca la oraș. D'apoi știi că „dela cap se'mpute pește”. Întâi spune-i la doamna dumnitale lucrurile astea și apoi nouă! Nici mac n'a mai zis domnul, dar Vasălie zicea într'una: „Drept să vă spun, am văzut cuiburile astea de cioară pe cari le poartă pe cap și te miri cum stau într'o dungă și nu cad, gândeam: de bună seamă că s'o fi răsturnat „motobusu” cu ele, de le-o tăpșit, așa rău!” Când a terminat Vasălie, domnul nu mai era pe scaun, iar oamenii, râdeau, lucru mare.

Oamenii au pornit apoi spre casă. Vasălie mergea cu nașu-so, om așezat și bun ca zshărul, dascăl din alte vremi, cu care-i plăcea să stea de vorbă, să-i asculte sfaturile și povețele, ba să mai rădă, că doar lumea nu-i numai cu lacrimi și plâns, cum o văd unii.

Ajunseră la poarta mare vopsită cu verde, unde nașa cu vecinele, între cari și lelea Marie a lui Vasile, ieșiră la soare, ca 'n zi de sfântă Duminică. Vorbeau toate odată, tăceau la fel și râdeau cât le țineau catărâmbile.

Când nașu le spunea pășunile dela școală, Mărie se aculă năcăjită. „Un' te duci, trampote faci, morlândăule!” „Am fost odată cu el la Sibiu cu'n car de lemne. După ce le-am vândut, am plecat cu dumnealui Plașu, după târgueli. Destul că odată mergând așa, mă trezesc singur. Mă uit îndărăt și, ce credeți că făcea? Povestea, frate, c'o doamnă. Mă gândesc cu:

dar cine-o fi neblejnica asta, de-și prinde și face de lucru cu tartaonu' ăsta? Stau eu și mă uit, imi ciulesc urechile, să nu scap nici o vorbă. Dă el de colo: Ascultă, doamnă, nu te mânia. Bună ziua. — Bonjour — îi răspunse doamna. Dar ce-i, bădicule? Păi, trebuie că te-ai tăiat ori mușcat la buze. deși curge atâta sânge!” Doamna își deschise o căpăneacă, s'a uitat într'o oglindă, apoi, întorcându-i spatele, îi spuse o vorbă pe care n'o înțelegea. Becilule sau așa ceva, și s'a dus”. Hodoroagă, zise Vasălie. Tu cu tată to, și, mestecând vorbe printre buze, își văzu de drum...”

Victor Dancea

I-a tăiat nasul nevastei. Săteanul Dinu Ioan din Pecica suferea de mai multă vreme de tuberculoză. Din această cauză l-a părăsit și nevasta, care a plecat acasă la părinții ei. Supărat că a fost părăsit, Dinu Ioan s'a hotărât să se răzbune pe nevasta necredincioasă. Într'una din nopțile trecute s'a dus la casa socrilor săi. A deschis fereastra și a intrat în casa în care dormea nevasta lui. Cu un briceag l-a tălat mai întâi nasul și apoi buza, crezând că în felul acesta va omori-o. A plecat apoi acasă și a încercat să se omoare și el. N'au murit însă niciunul. Amândoi soții sunt acum la spital să-și vindece rănilile.

Ce se mai petrece pe frontul din Apus — Germania a ocupat Danemarca și Norvegia — Unde se arată primejdia —

O mare sărbătoare ostășească

Duminică, 31 Martie, la București s'a desfășurat o frumoasă sărbătoare ostășească. Această sărbătoare s'a făcut din prilejul înălțării la gradul de sublocotenent a tinerilor absolvenți dela toate școlile militare din țară. A fost de față la această serbare M. Sa Regele, Măria Sa Marele Voievod Mihai, dl ministru al Armatei, ofițeri și soldați.

Tinerii cari au eșt primul la examenul de sublocotenent au primit sabia de ofițer din mâna M. Sale Regelui.

Prietenie între noi și Jugoslavi

Toate semnele arată că între noi și vecinii de peste Dunăre, Sârbi, se leagă firul unei prietenii trainice. Prietenia veche, din trecut se întărește și mai mult, prin legăturile de negoț ce le avem cu acest popor.

Pentru ușurarea legăturilor de negoț cu Jugoslavia s'au făcut câte o cameră de comerț specială, una la noi și alta în Jugoslavia.

Acum două săptămâni s'a făcut la Belgrad deschiderea Camerei de Comerț jugoslavo-română, iar duminica trecută, la București, a celei româno-jugoslave.

Din prilejul deschiderii acestor camere, atât la Belgrad, cât și la București, s'au ținut cuvântări, în care s'a arătat marea prietenie între România și Jugoslavia.

Rusia și România

O gazetă germană scrie un articol liniștitor pentru noi Români. Ocupându-se de legăturile noastre cu Rusia, gazeta scrie că nu se poate vorbi de o chestiune a Basarabiei. Prin diferite contracte și înțelegeri, făcute în cursul anilor, România și Rusia și-au garantat de multe ori pacea și libertatea.

Situația între Rusia și România, este tot așa, ca și când aceste două țări ar fi făcut între ele un pact de neagresiune, adică o învoială, să nu se atace una pe alta.

Nu s'a făcut nici o propunere de pace

Vorbele au umblat așa dela unul la altul, fără nici un temel însă. Se spunea între altele că s'ar fi făcut propuneri de pace dlui Sumner Welles, că englezilor și francezilor li-s'au descoperit mari secrete militare și câte altele.

Dl Roosevelt, președintele Americii, primind mai în zilele trecute pe gazetari, a spus că nimic din cele ce se spun nu sunt adevărate. Nu s'au făcut nici într'un fel propuneri de pace. Toate au fost numai zvonuri neîntemeiate.

Politica Rusiei

O cuvântare care a turburat mult lumea în vremea din urmă a fost cuvântarea dlui Molotov, rostită în fața adunării deputaților sovietici.

Dl Molotov a făcut o dare de seamă asupra politicii duse de Rusia în ultimele 5 luni. A arătat pe rând, cari au fost legăturile Rusiei

cu marile puteri ale apusului, cu țările dela mlazănoapte și cu vecinii ei.

Vorbind despre războiul cu Finlanda, a spus că Anglia și Franța sunt în primul rând vinovate de acest război. Ele au atătat poporul finlandez împotriva Rusiei și l-au îndemnat să nu facă pace.

Franța și Anglia s'au supărat pe Rusia pentru că aceasta n'a voit să se facă unealtă în mâinile lor, în lupta pornită împotriva Germaniei. Rusia înțelege însă ca să rămână neutră, a spus mai departe dl Molotov.

În ce privește legăturile cu țara noastră, dl Molotov a declarat că până acum România și Rusia n'au făcut un pact de neagresiune din oricina Basarabiei. Niciodată însă Rusia n'a cerut înapoierea Basarabiei pe calea armelor.

Cuvântarea aceasta a făcut valvă mare în întreaga lume.

Germania se bucură de înțelegerea și prietenia pe care i-o arată Rusia. Țările Nordice se simt însă datorare să dea un răspuns acestei cuvântări, din cauză că dl Molotov le-a cam învinovățit când a vorbit de războiul cu Finlanda.

Războiul din Apus

Pe frontul dela Rin s'au dat lupte foarte puține. Au fost mai multe ciocniri de patrule și bombardamente de artilerie. Războiul de pe uscat a rămas în aceeași stare de amorțeală și incetinelă ca și înainte. Mai puternice au fost luptele pe mare și în aer. În Marea Nordului avioanele germane au atăcat mai multe vapoare engleze. Tot în zilele acestea s'au dat lupte între avioanele engleze și germane. Un slugur avion englez a risipit șase avioane germane. Acest lucru îl spun Englezii.

Știrile cari vin însă de pe frontul de luptă sunt de multe ori nesigure. Englezii le dau într'un fel, iar Germanii într'altul.

Undeva pe frontul de luptă

În războiul acesta, Germanii au venit de mai multe ori cu îndemnuri de pace în fața soldaților francezi.

În sâmbăta trecută, ei au înălțat dealungul Rinului table mari cu îndemnuri de pace și au instalat mașinării, prin cari se făcea propagandă de pace.

Soldații francezi, înfuriați de această propagandă, au început a trage cu armele și mitralierele știind astfel pe Germanii să se retragă.

Ce au hotărât Anglia și Franța

La începutul săptămânii trecute, aliații adică Englezii și Francezii au ținut un mare sfat la Londra. Conducătorii acestor două popoare au hotărât acolo să poarte războiul, pe care l-au început, până la capăt și să nu încheie un pact de pace fără celalalt. Această alianță vor ținea-o și după război, până ce se va ajunge la o liniștire a lumii.

Tot acolo Anglia și Franța au hotărât să să înăsprească controlul vapoarelor streine, ca Germania să nu se mai poată aproviziona și să ceară pace.

O ședință secretă

Parlamentul englez a fost chemat pentru o ședință foarte însemnată. Se vor discuta în această ședință lucruri de căpetenie pentru soarta războiului. Pentru ca să nu se aștepte de ce s'a vorbit, s'au luat din vreme măsurile de lipsă. Între altele deputații au fost oprși de a descoperi soșilor lor cel mai mic lucru din ceea ce se va discuta în Parlament.

Supărare între Franța și Rusia

Franța și Rusia s'au supărat una rău pe alta. Nu-l vorbă, că prietenia li-s'a stricat încă de mai demult. Acum însă s'a găsit un nou prilej de ceartă între aceste două mari puteri. Anume ministrul rusesc dl Suritz, care reprezenta Rusia la Paris, a trimis o telegramă dlui Stalin, în care lauda Rusia pentru pacea făcută cu Finlanda și ataca Franța și Anglia. Telegrama n'a mai ajuns unde a fost trimisă. A fost prinsă de poliția franceză. Aflând ce cuprinde telegrama, guvernul francez s'a supărat rău și a cerut guvernului rusesc să-și cheme ministrul acasă. Vestea acestei neînțelegeri dintre cele două țări a făcut valvă mare în întreaga Europa.

Ce se petrece în Răsărit

Nu se prea știe, cari sunt planurile Englezilor și Francezilor în Răsărit. Se fac așa numai fel de fel de vorbe. În țările prietene Angliei, din Asia, Englezii au pregătit o armată puternică, sub conducerea generalului Weygand. Acum această armată așteaptă numai ca să înceapă lupta, când va fi lipsă.

Se pare însă că Englezii și Francezii mai au unele planuri și cu țările din răsăritul apropiat, adică cu Turcia, Grecia, România, Jugoslavia și Ungaria. Ministrul Englezilor și Francezilor din aceste țări au fost chemați acasă, la Paris și Londra, ca să raporteze, cum stau lucrurile în țările unde au fost trimși. Toate sfaturile ce se țin sunt puse în legătură cu planurile Angliei și Franței în Răsărit.

Tot în aceste zile a fost chemat la Paris și generalul Weygand. Întrebat de un gazetar francez, dacă armata pe care o conduce el nu-l prea departe de un viitor câmp de luptă, adică de Balcani, generalul a răspuns, că atunci când va trebui, vor merge repede, acolo unde vor fi chemați.

Toate acestea sunt semnele lucrurilor ce se pregătesc.

Italia este gata

Dela început s'a văzut că Italia duce o politică de neutralitate și așteptare. Ea nu se amestecă în război. Vrea apoi să ducă nestingherită același viață ca și înainte. Și-a luat chiar și o însărcinare de mijlocitoare de pace. Cere țărilor cari se războiesc, să-l lase libere și neatinse legăturile de negoț.

Față de vremurile cari vin se pregătește însă și ea din greu. Armata Italiană este înarmată bine și, prin miniștrii ei, Italia spune mereu că aceia cari se vor atinge de ea vor fi înfrânți.

Germanii au ocupat Danemarca și Norvegia

Dela plecarea dlui Summer Welles, Americanul despre care credea toată lumea că va mijloci pace între țările Europei, lucrurile s'au schimbat binșor de mult.

Englezii și Francezii au anunțat în zilele din urmă, că ei vor înăspri blocada, adică controlul tuturor vapoarelor, pe mări. În felul acesta ei vreau să oprească țările neutre de a duce mărfuri Germaniei.

Vestea aceasta a neliniștit mult țările neutre, mai ales pe acelea din apropierea Au-

gii și Franței, cari și-au văzut primejdute drepturile lor.

Danemarca și Olanda și-au și arătat nemulțumirea și îngrijorarea pentru cele ce vor veni.

În acest timp Germanii făceau mereu propagandă în țările neutre, să nu se lasă stăpânite de Englezi și Francezi.

Mai primejdute se vedeau țările scandinave, adică Norvegia și Suedia, și de altă parte Danemarca. Erau puse între două focuri. Prin apele lor, Germania avea o minunată ieșire din încercuirea Angliei. Din Norvegia și Suedia își aducea cel mai mult fier pentru fabricile de arme. De altă parte, avioanele germane ar fi putut bombardă mai ușor Anglia, de plecând pe coastele Norvegiei, decât din Germania.

Toate aceste lucruri arătau primejdia mare în care se găseau aceste țări. Se chiar vorbea într-o vreme, că aliații, adică Englezii și Francezii, ar vrea să trimită ei trupe în Norvegia și că ar fi pus mine în apele din apropierea țărmurilor norvegiene.

Lucrurile au luat însă cu totul o altă întorsătură. Germania a ocupat ea aceste țări. Luni dimineața trupele germane au început să înainteze în Danemarca, care s'a predat. Tot luni, ministrul Germaniei a cerut Norvegiei să primească și ea ocupația trupelor germane, fără vărsare de sânge. Norvegia n'a primit și a declarat război. Trupele norvegiene au început lupta cu armatele de ocupație germane.

Guvernul englez și francez a înștiințat guvernul norvegian că-i vor trimite ajutorul de lipsă, în oameni, avioane și arme.

Suedia, vecina Norvegiei, a mobilizat și ea și așteaptă desfășurarea lucrurilor.

Mai multe orașe norvegiene, între cari și Oslo, capitala țării, au fost ocupate de Germanii, cari au îndemnat poporul să continue lucrul și să fie liniștit.

Pentru pace

Vizita contelui Teleki în Italia s'a sfârșit, primul ministru al Ungariei s'a reîntors acasă. La Roma a stat de vorbă cu dl Mussolini, cu contele Ciano și a fost primit în audiență de Papa.

Se vorbește de unli, că dl Teleki a făcut această călătorie, pentru a vedea, cât de tari sunt legăturile de prietenie ale Ungariei cu Italia. Guvernele acestor două țări vreau pacea și liniștea în partea de răsărit-miazăzi a Europei.

Incă unul care visează cai verzi pe pereți

Un învățat strein dl W. d'Ormesson scrie într-o gazetă franțuzească, că împărăția austro-ungară a fost bună și că ar fi bine să fie refăcută iar.

După părerea acestui scriitor, popoarele din fosta împărăție adunate iar împreună, ar putea să se organizeze și să facă o țară puternică. Cu alte cuvinte acest scriitor visează cai verzi pe pereți și ar vrea ca popoarele să abzică de bună voia de libertatea lor și să se bage iar în jug.

O carte albă germană

Germanii au scos acum o „Carte Albă” în care vreau să se desvinovățească de războiul deslănțuit în Europa. Cartea are 16 documente asupra lucrurilor ce s'au întâmplat înainte de războiul cu Polonia. Se vorbește în această carte despre lucrarea diplomaților americani în Polonia.

Gazetele americane scriu că această carte este mincinoasă și scrisorile și documentele publicate acolo nu sunt adevărate.

Cuvântul Turciei

Vorbind cu un gazetar englez, dl Saracoglu a spus că DȘa, ca și mulți alți oameni politici din Turcia, nu crede, că războiul se va întinde și la popoarele din partea de răsărit a Europei.

Turcia nu va face nimic ce ar putea deslănțui războiul. Dacă s'ar întâmpla totuși ca vr'o țară, prietenă ei, să fie atacată, atunci își va face datoria și va ajuta-o.

Ce a pierdut Finlanda

Afară de soldații morți, de pagubele mari pricinuite de atacurile Rușilor, Finlanda a pierdut mult prin războiul cu Rusia.

După socotelile făcute de gazetele finlandeze ea a pierdut 250.000 de hectare pământ de plugărie, peste 400 de fabrici și 11 la sută din vestitele ei păduri. Tot în urma acestui război a trebuit să dea Rusiei și minele de fier și aramă pe cari le avea.

Bătăie în parlamentul Japoniei

La noi s'a cam trecut moda asta. Era o vreme când deputații mai focoși prindeau scaunele de barșon din casa țării și le aruncau în capul acelor cari le erau potrivnici. Azi lucrurile s'au schimbat însă. Scaunele sunt prinse bine de podea și nici deputații nu mai sunt așa focoși și bătăloși ca mai înainte.

În parlamentul Japoniei s'a întâmplat mai în zilele trecute o adevărată bătăie. Mai mulți deputați din opoziție au pus ministrului de externe unele întrebări în legătură cu politica Japoniei. Ministrul de externe a declarat, că nici nu poate să dea răspuns întrebărilor. Din această pricină deputații partidelor din opoziție s'au încăierat cu deputații guvernului.

China are un guvern nou

La Nanking în China a fost instalat un nou guvern chinez prezidat de dl Uang Cing Uel. Noul guvern este prieten Japoniei și o unealtă în mâna acestei țări.

Statele Unite nu vreau să recunoască acest guvern, deoarece — zic ele — acesta nu este un guvern chinez, ci un guvern de pale Americanii se tem că Japonezii le vor lua din drepturile pe cari le au în China. Din această pricină situația dintre Japona și Statele Unite s'a înrăutățit iarăși

O împărăție veche. Poporul japonez a sărbătorit zilele trecute întemeierea împărăției japoneze. S'au împlinit 2600 ani dela întemeierea acestei împărății. Multe popoare și împărății s'au ridicat și au pierit în acești ani. Japonezii au rămas însă. Acest lucru dovedește, câtă putere de viață are poporul Japoniei.

DIN POPOR

Prevestirea timpului după anumite semne

Va fi frig. Când fulgii de zăpadă mici și ușori, când focul din sobă arde în zgomot; când jarul din sobă luminează tare ca de obicei; când picurii de pe streașină cad mai rar; pisica se întoarce cu spatele spre sobă și se plaptănă; când pisica își arde ghearale, când păsările din pădure se adună în tufe; când cioarele se adună multe și se adună în stol; când după lună nouă va bate vântul dela răsărit sau miazănoapte.

Va fi iarnă grea și lungă. Când la începutul porcului bucata de carne căreia i-se spune că are o formă lungă, și iarna va fi lungă; vrăbiile sunt grase toamna; când pe grămezile stejarilor nu se găsesc paiangeni; când au multă floră multe; când toamna pe hotar sunt puțini; când frunzele de pe copaci cad repede toamna; când în luna Iulie furnicile mușuroaie înalte; când sunt toamna vrăbiile multe; când în Octombrie sunt multe găște; când păsările de pădure își caută de miazănoapte aproape de sat; când rațele sălbatice pleacă de vreme; când rândunelele pleacă înainte de Sf. Maria Mică; când vrăbiile cântă de miazănoapte tare; când rațele și găștele fac zgomot mare, când le dai de mâncare.

Va fi timp frumos; când se uită stelele în seara însopă, adică după o zi ploiasă seara la începutul iernii; când ceața în urma ploii nu se ridică în jos încotro curg apele din loc.

Va fi toamna lungă; când zboară pe cer fire de paiangen lungi, (funigei) până pe la începutul lunii Octombrie; când paserile cântă mult la noi.

Am dat câteva din semnele după cari se poate orienta sâtenii și trebuie să recunoască și să se înșeală în aceste semne. Semnele acestor oameni le-au învățat și ei dela alții mai bătrâni. Din vremea aceasta ele s'au îndreptat primii agricultori, prin ele se poate vedea timpul ciobanului de pe vârful muntelui și cel dela șes. Cred că prin scrierea lor în această foaie am făcut un serviciu agricultorilor.

Roscovel I. Obraz

Un glonț nou. Tunurile germane au descoperit un nou fel de glonț. Acest glonț, când este aruncat în aer, aruncă vre-o zece gloanțe mici, care după ce se împrăștiă, explodă și ele.

Vine dușmanul!

Undeva pe front s'a dat lupta. Sirenele au sunat și ascuțit a primejdie. În zare s'au arătat avioanele dușmane. Aviatorii englezi leargă la avioanele lor și așă-lua sborul și a face dușmanului. În curând se va da lupta în aer.

Vor răbufni mitra ieră avioanele se vor urmări niște pasări uriașe, sâmbătă moarte în jurul lor.

STIRILE SĂPTĂMÂNII

„Unirea Poporului“ suspendată. Numărul trecut al gazetei noastre nu a apărut, fiindcă „Unirea Poporului“ a fost suspendată de Șeful Cenzurii Militare dela București, cu ordinul Nr. 275—1940, dându-i-se personal explicațiile de lipsă, domnul Dan Pascu, șeful Cenzurii Militare dela București, a ridicat suspendarea gazetei noastre, cu ordinul Nr. 300—1940 așa, că „Unirea Poporului“ intră de astăzi înainte, deși cu o mică întârziere, din nou în casele cetitorilor noștri, iar s'au mirat abundența, cum de această vechie prietenă a lor nu le-a sosit duminică trecută. Il mulțumim și pe această cale domnului colonel Dan Pascu pentru atențiunea cu care ne-a ascultat explicațiile date și pentru bunăvoința ce ni a arătat.

Finii M. S. Regelui. O mare bucurie a fost hărăzită sătenilor din comunele Cărășeu și Ambud, din ținutul Sătmarului. M. S. Regele a primit să fie nașul a doi copii din aceste comune. Anume M. S. Regele a botezat pe cel de al 13-lea copil al săteanului Ion Bogdan din Ambud și pe cel de al 20-lea al săteanului Ion Nastal din Cărășeu. La botez M. S. Regele a fost reprezentat de dl. Rezident Regal al Ținutului Someș, Dr. Coriolan Tătaru.

„Cercul agrilor din Holod și împrejurimi“ a ținut duminică, în comuna Moclar, o ședință urmată de o frumoasă serbare școlară. Au vorbit dnii Alexandru Văcărescu președintele Cercului, Teodor Pantea, George Salomie, Eugen Pantea. Elevii școlii primare în loc, sub conducerea d-șoarei inv. Sofica Mărculescu, au jucat piesa teatrală „Căminul pustiu“. Au rmat apoi „Binecuvântarea euharistică“ la biserica gr. cat. Predica a fost rostită de dl. Alexandru Ciurdariu din Vintiri. (av.)

Elevii din clasele supraprimary. Dică din clasa V-a, VI-a și VII-a vor putea primi vacanțe dela sfaturile județene, pentru prima oară la câmp. Anul acesta fiind lipsă de câmpuri mai multe brațe de muncă, ministerul a hotărât ca elevii mai marișori, dela 11 ani în sus, să ajute la lucrul câmpului. Vacanțele vor fi date dela sfaturile pedagogice județene, în satele, în care va fi lipsă.

S'a omorât pentru un clarinet. În comuna Păuca din județul Sibiu s'a întâmplat în zilele trecute un omor, aproape pentru nimic. Mai mulți flăcăi din această comună au făcut un chef strașnic acasă la casa flăcăului Gangea. După ce au băut bine, flăcăii li-s'a făcut dor de muzică și joc. Unul din ei, Vasile Veza, a început să cânte cu clarinetul. Ion David-Manoilă a cerut clarinetul dela Veza ca să cânte și el. Cum acesta n'a voit să i-l dea, el s'au luat la ceartă și apoi la bătaie. Ion David-Manoilă a fost bătut așa de rău, încât a murit în chinuri mari. Feciorii bătușii au fost prinși de jandarmi și trimiși în judecată.

Ca să deslege ploile. În zilele trecute s'a judecat un proces puțin obișnuit, la o judecătorie din țară. Vinovații au fost doi bătrâni din comuna Ateș. Aceștia au luat în vara anului 1935 crucea de pe un mormânt și au aruncat-o în prima apă curgătoare pe care au întâlnit-o în cale. Fiind prinși de jandarmi, au fost dați în judecată. În fața judecătorilor, ei au recunoscut totul. Au spus însă că au făcut lucrul acesta ca să deslege ploile, căci în vara anului acela a fost o secetă mare. Ei erau cei mai bătrâni oameni din sat și pe a-

colo este credința, că dacă-l secetă mare, cel mai bătrân om din sat și cu cea mai bătrână femeie să ia o cruce de pe morminte și s'o arunce în prima apă curgătoare pe care o întâlnesc. Văzând neștiința și credința lor deșartă, judecătorii i-au lertat de orice pedeapsă.

Lupta unui vestit hoț polonez cu poliția germană. Un vestit hoț polonez din ținutul Starawles a atacat mai mulți poliști germani. Trei dintre ei au fost răniți greu de tâlhar. Poliștii nu s'au lăsat însă și au început să-l urmărească. În noaptea următoare el i-au înconjurat în podul casei, de unde a tras mai multe focuri de revolver asupra poliștilor. Lupta a ținut multă vreme. În cele din urmă hoțul a fost ucis. Au fost răniți greu încă trei din poliștii cari îl urmăreau. Vreme îndelungată hoțul îngrozise întreaga regiune.

O ploaie de nisip roșu. Un lucru foarte rar s'a întâmplat, mai în zilele trecute, în Italia. Peste orașul Florența a căzut o ploaie de nisip roșu, acoperind cu un strat subțire casele, ulițele orașului și arborii. Un lucru asemănător s'a întâmplat și în orașul Messina. Învățații spun că nisipul a fost adus de vânturi din pusturile africane. Ploaia de nisip a fost însoțită de un vânt puternic. La Florența furtuna a fost așa de mare că a desrădăcinat numeroși arbori. Turnul unei biserici a fost aruncat la pământ.

Impotriva războiului. La sfârșitul lunii Aprilie episcopii catolici germani vor ține o conferință (sfat) în orașul Fulda. Se crede că la această conferință episcopii germani vor face o scrisoare, în care vor cere sfârșitul războiului. Scrisoarea va fi citită în toate bisericile catolice din Germania.

Explozie puternică într'un restaurant. O groaznică explozie s'a întâmplat duminică noaptea la un restaurant din comuna Independența de pe valea Siretului. O lampă mare, care era în bucătăria restaurantului a explodat. Explozia a fost așa de puternică, încât s'au dărâmat pereții clădirii, s'au spart geamurile, s'au dărâmat rafturile cu sticlele de beaură. Bubtura a fost așa de mare că a trezit din somn pe săteni, cari au alergat la locul nenorocirii să dea ajutor răniților. Au fost răniți 11 oameni.

Un omor între copii. Numai la bune nu te poți aștepta dela copiii cari se cred oameni mari și încep a-și face de cap. Nici nu-ți mai poți da seama cum vine apoi primejdia și nenorocirea. Așa s'a întâmplat și în comuna Apodița din Banat. Tinerii Ion Vodă, numai de 14 ani, și Ion Ivașcu de 16 ani se dușmăneau tare și aceasta, vezi Doamne, din pricina unei fete. Băiețandrilor cu caș la gură le ardea de dragoste și nu-și puteau împărți iubita. Erau îndrăgostiți amândoi de aceeași fată și din această pricină și cearta a fost gata. Ion Vodă, supărat că și Ivașcu se ține după aceeași fată, pe care o iubea și el, a scos un cuțit și l-a implantat în pieptul dușmanului său. După câteva minute nenorocitul copilăndru a murit.

Mai primejdiosă ca tigrul. Într-o zi un țăran nevoiaș din India a fost trimis după lemne în pădure. Țăranul era mic și slăbănog rău. În pădure, pe când aduna lemne, s'a pomenit în față cu un tigru urlaș. Deși înspăimântat, țăranul s'a apărut destul de bine de tigrul. În cele din urmă l-a lovit cu un lemn mai mare, drept între ochi, omorându-l pe loc. Cei alți săteni, văzând curajul lui, l-au dus pe sus în sat, în strigăte de bucurie. Nevasta-sa n'a fost însă prea bucuroasă de isprava scumpului ei bărbățel și cu un băț i-a tras o bătaie

pentru că ultase să-l aducă lemne. Amărât, că a fost bătut de o femeie, bietul țăran a fugit în pădure, să trăiască cu tigrii de cari se temea mai puțin, ca de nevastă.

Ce ajutoare se vor da familiilor nevoiașe ale concentrațiilor. Sfatul miniștrilor a hotărât ca, începând cu 1 Aprilie, să dea următoarele ajutoare familiilor nevoiașe ale celor concentrați: Pentru familiile celor din București ajutorul va fi de 600 lei lunar, pentru celelalte orașe-municipii ajutorul va fi de 500 lei lunar, iar pentru orașele reședință de județ 450 lei. Pentru orașele nereședință ajutorul va fi de 400 lei, iar pentru familiile celor dela sate de 300 lei.

Cum vine nenorocirea. La o frizerie dintr'un orașel din Germania s'a întâmplat mai în zilele trecute o mare nenorocire. În frizerie a intrat un necunoscut, care a cerut să fie ras cât mai repede ca să nu piardă trenul. S'a apucat să-l radă chiar stăpânul frizeriei. Pe când îl radea însă, frizerul a suferit un atac de inimă și a căzut la pământ cu briciul în mână. În cădere el a tăiat și gâtul aceluia pe care-l radea. Totul s'a petrecut așa de repede încât lumea din frizerie nu le-a mai putut veni în ajutor și au murit amândoi.

Un vagon de grâu pentru oștire. Doi săteni, D. St. Nedelcu și V. St. Nedelcu, din comuna Jilava, de lângă București au dăruit pentru înzestrarea oștirii un vagon de grâu. Înimoșii săteni au făcut acest dar în amintirea fratelui lor mort în război. Dl. ministru Mitică Constantinescu a mulțumit printr'o scrisoare sătenilor pentru darul lor.

Timbru la vânzările mai mari de 50 lei. Potrivit hotărârilor înscrise în buget, începând cu 1 Aprilie 1940, la toate vânzările ce trec de 50 lei se pune un timbru de 2 lei sută. Timbrul acesta se pune pe bonurile de vânzare.

Dare pe neînșurați. Începând cu 1 Aprilie, toți bărbații cari au implinit 25 de ani și sunt neînșurați, trebuie să plătească o anumită dare de stat. Această dare trebuie s-o plătească și bărbații văduvi sau despărțiți de neveste.

Un judecător care s'a judecat singur. Lucrul acesta s'a petrecut în America. Așa sunt ei americanii, mai suciți și mai năvălași decât alți oameni. Un judecător, Evanston, a văzut într-o zi că și-a lăsat automobilul să stea într'un loc mai mult decât îngăduia legea. Ca pe unul care a călcat legea, s'a dat și pe sine în judecată. Și-a scris numele pe lista vinovaților și la proces și-a făcut el judecata. Pentru vina lui s'a osândit să plătească un dolar amendă. Ca orice vinovat a scos apoi dolarul și a plătit.

Cât costă războiul. Războiul nu cere numai sânge și vieți omenești, ci și bani, și mai ales bani, mulți și grei. Poate că însă niciodată nu s'a cheltuit cu războiul ca acum. Astfel se spune că o țară mare din Europa a cheltuit cu pregătirile de înarmare și război 3600 de miliarde de lei. Făcând, apoi socoteala că în lume încă alte 7 puteri au mai cheltuit fiecare cam atâția bani, vedem că numai pentru război s'au cheltuit în ultimii ani cam 28.400 miliarde lei. Ce s'ar fi putut face, sau mai bine zis, ce nu s'ar fi putut face cu acești bani? Câte lucruri bune și frumoase! Aproape 200 milioane de oameni ar fi putut trăi boierește, fără să ducă grija zilei de mâine. — Se vede însă că lumea vrea morți și sânge.

In postul mare citiți cu toții

„Cărțile Bunului Creștin“

No.	Titlu	Preț
1.	Păcatul, cel mai mare rău din lume, ediție II.	Lei 8
2.	Pe calca desăvârșirii, ediția II.	” 6
3.	Bolșevicii și biserica, (s'a epuizat)	” 6
4.	Darul lui Dumnezeu	” 6
5.	Adevărata fericire	” 6
6.	Taina spovedaniei	” 15
7.	Tâlcuirea apostolilor din toate duminicile de peste an, în trei volume	” 50
8.	Legea strămoșească	” 15
9.	Tâlcuirea evangheliilor din toate sărbătorile de peste an	” 25
10.	Tâlcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an	” 20
11.	Taina tainelor, sfânta cuminecătură	” 8
12.	Sfânta liturghie, jertfa Legii Noi	” 12
13.	Durerea, sora noastră nedespărțită	” 12
14.	Tâlcul evangheliilor din toate duminicile de peste an	” 34
15.	Cărticica mirilor	” 6
16.	Cărticica soților de căsătorie	” 8
17.	Cele șapte cuvinte de pe cruce ale lui Isus	” 6
18.	Cum să ne creștem copiii	” 8
19.	Predici scurte pentru popor, întocmite după texte din apostolii duminicilor	” 40

In editura „Sfânta Unire“ Blaj
a apărut :

Din viața vechilor creștini „ 20

Toate aceste broșuri sunt scrise de părinte Maier, directorul acestei gazete, și se pot cere dela „Librăria Seminarului“ Blaj ori dela oricare altă librărie din țară.

Ele sunt scrise pe înțelesul tuturor și sunt foarte potrivite și pentru premii și cadour

Ce pământ trebuie fiecărui pom

Sosind primăvara vezi pe mulți săteni, cum părănd altoi pentru sădit. De cele mai multeori acești săteni, cum face de altfel multă lume, nu aleg întotdeauna pământul cel mai potrivit pentru fiecare fel de pom. Ei sădesc la întâmplare sau pe unde le vine bine.

Un lucru nu trebuie să se uite atunci când vrem să sădim pomi să alegem pentru fiecare pământul cel mai potrivit.

1. **Părul** crește în regiunile cu climă potrivită. Ii place, în pământurile argiloase-nisipoase sau pline de humă. Nu-i merge bine în regiunile reci și prea umede dupăcum nu-i plac nici regiunile arzătoare și pământurile lipsite de apă. În pământurile prea văroase se îmbolnăvește de un fel de gălbenare.

2. **Mărul**. Acestui pom îi merge bine în regiunile de dealuri și chiar în ținuturile cu munți nu prea înalți, până la 1400—1500 metri. Ii plac pământurile bogate și afânate în cari să și înfigă rădăcinile adânc. Are lipsă de mai multă umezeală decât părul.

Unele soiuri de meri cresc bine și la șes, cum este Jonathan și altele.

Mărului nu-i merge bine în pământurile nisipoase, uscate, precum nici în cele argiloase prea tari, ori în pământurile văroase.

Mărul altoit și sălbatec și plantat la di-

stanțe de 8—10 m. și în bune condițiuni crește puternic și dă roade foarte bogate, foarte frumoase și foarte gustoase.

Cireșii crește aproape peste tot locul, totuși locurile cele mai potrivite pentru el sunt cele nisipo-argiloase, în pământurile bogate, ușoare, cu condiția ca să nu fie prea uscate. Localitățile aerisite și ferite de răcelile prea mari îi priesc foarte mult. Nu-i place în pământurile prea reci, acolo rodirea lasă de dorit.

Prunul. Crește în orice regiune și orice pământ cari să nu fie însă prea umede sau prea uscate. Totuși crește mai bine în locurile bogate, argiloase și puțin calcaroase. În aceste locuri dă recolte foarte bune. Intrucât înfloarește și el cam de timpuriu îi place să fie ferit de înghețurile de primăvară.

Nucul. Se cultivă și el în orice pământ. Mai bine îi merge însă în pământurile bogate nu prea uscate și nici prea umede. Se poate cultiva chiar și în pământurile calcaroase, pietroase, nisipoase și puțin reci. Dealurile sunt foarte bune pentru cultura nucului. Nucul se poate cultiva pe coaste, pe unele dealuri nisipoase, pe marginile moșiilor mai mari. În pășuni (în deosebi ale oilor) se poate cultiva la câte 20 m. depărtare unul de altul etc.

Sădind fiecare pom în pământul cel mai potrivit, putem fi siguri, că nu vom lucra în zadar și că truda noastră va fi răsplătită.

Muntean Valer,
inv.-Boziaș.

Țară în care pier caii

Foarte puține țări au atâtea mașinării și automobile ca America. Din această pricină, acolo, caii sunt tot mai puținul cai și alte dobitoace. Se spune însă că oamenii au început ei să mănânce ovăsul.

Cum ne putem scăpa de ochii de găină

Luăm o ceapă, tăiem din ea o parte mai mică, pe care apoi o mărunțim cât mai bine. Peste ea stoarcem zamă dintr'o lămâie și apoi ceapa astfel mulată o punem pe ochiul de găină și o legăm cu o cârpă. După câteva ore ochiul de găină se înmoale, așa că îl putem trage cu ușur.

Vine moda pantofilor de lemn

Din Berlin vine vestea că în primăvara aceasta va fi o modă nouă, anume moda pantofilor cu talpă de lemn. Fabricile și atelierile de încălțăminte au și primit numeroase comenzi de pantofi cu talpă de lemn. Se spune că acești pantofi vor fi foarte frumoși și atrăgători.

Poșta gazetei

Plot. Mercușiu Ioan, șef de post (5713). Mai aveți de plată pe 1940 Lei 75.

Al. Bodocan preot, Totești. Nu mai avem numerii din 3 Martie, deci nu Vă putem trimite.

Joja M. Giurgi (6726). Dela noi s'a expedit numărul de care ne scrieți, atât D.-Voastră cât și la toți abonații din comuna Dv. Vă rugăm reclamați la poșta locală, iar dacă nu V'ar desluși, scrieți-ne din nou, ca să reclamăm noi.

Vasile Bianu (725). Am primit banii trimiși de D.-Voastră.

Alexă Miclau infirmier (6032). Noi am sistat gazeta, fiindcă DV. ne-ați scris pe mandatul postal din 12 Ian. 1940, ca să nu o mai trimitem. Acum, conform scrisorii, V'o trimitem din nou și de asemeni și numerii care îi mai avem dela data de 1 Ian. 1940.

Ioan Ioanele preot, (2594). Am primit dela Casa Centrală banii reținuți atât restanța cât și pe curent.

Se caută un administrator și practicant la fermele fundamentale din Blaj

Cu termenul de 1 Mai 1940 se publică pentru ocuparea unui post de administrator și practicant la fermele fundamentale, pendinte de Moștenirea Română Unită din Blaj.

Practicantul va putea fi repartizat, după tate, la oricare fermă.

La acest post pot reflecta absolvenții unor școli inferioare ori medie de agricultură sau horticultură. Preferință vor avea concurenții cu oarecare practică în agricultură, silvicultură, și care au făcut armata și implinit etatea de 30 de ani.

Cererile se vor înainta pe adresa Administrației Centrale Capitulare, însoțite de următoarele acte:

1. Extras de naștere.
2. Certificate de studii.
3. Certificatele despre eventuala practică făcută după terminarea studiilor.
3. Atestat de moralitate dela preot.

Numirea este provizorie, iar definitivarea va fi făcută cel puțin după un an, în cazul dacă concurenții corespunde.

Blaj, la 4 Aprilie 1940.

ADMINISTRAȚIA CENTRALĂ
CAPITULARĂ

51 (1-3)

No. 281 - 1938

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică baza deciziei No. G. 2000/1938 a Judecătorei Blaj, în favorul reclamantului Thomas Miha I. Ioan prin avocatul Emil Pascu pentru încasarea creanței de 3200 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe data de 15 Aprilie 1940 orele 3 p. m. la fața locului în fața dom. urmăriților No. — unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 vacă, 3 buți, 1 cadă, 1 bar în valoare de 9000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Dat în Blaj la 26 Martie 1940.

52 (1-1)

DRAGOȘ BURAC portărel

Nr. 715 - 1937

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică baza deciziei No. G. 539/1936 a Judecătorei Blaj în favorul reclamantului Ignat Ioan repr. prin avocatul Dr. Emil Pascu pentru încasarea creanței de 3560 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe data de 17 Aprilie 1940 orele 3 p. m. la fața locului în fața dom. urmăriților, unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 bivolițe, 1 car, 1 hambar în valoare de 4000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Dat în Blaj la 26 Martie 1940.

54 (1-1)

DRAGOȘ BURAC portărel

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică baza deciziei Nr. G. 1763-1938 a Judecătorei Blaj în favorul reclamantului Mărza Nicolae repr. prin avocatul Dr. Emil Pascu pentru încasarea creanței de 5600 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 16 Aprilie 1940 orele 3 p. m. la fața locului în Tău, la dom. urmăriților Nr. 93, unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 mașină de cusut Singer, 1 hambar, 1 căruță, 1 coteț, 1 coșer etc. în valoare de 3600 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Dat în Blaj la 26 Martie 1940

53 (1-1)

DRAGOȘ BURAC, portărel

Anunț. Cine a pierdut bani la Blaj în ziua de 16 Martie 1940, să se adreseze la Ion Muntean — Cergăul Mare

43 (1-1)

Loturi de casă

de vânzare în orașul Blaj. Informațiuni la verendisimul canonic Ioan Moldovan.

46 (1-1)